मनोभिरभिजग्मुस्ते कृष्णं प्रीतिसमन्वयात्। अहृष्टमनसामेव तेषां केशवदर्शने।
चिप्रमन्तर्दधे शौरिश्चक्षुषां प्रियदर्शनः। अकामा एव पार्थास्ते गोविन्दगतमानसाः।
निवृत्योपययुस्तूर्णं स्वपुरं पुरुषर्षभाः। स्यन्दनेनाथ कृष्णोऽपि त्वरितं द्वारकामगात्।
सात्यतेन च वीरेण पृष्ठतो यायिना तदा। दारुकेण च सूतेन सहितो देवकीसुतः। ५०
प्रययौ द्वारिकां शौरिर्गरुत्मानिव वेगवान्।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ निवृत्य धर्म्मराजस्तु सहभ्रातृभिरच्युतः। सुहृत्परिवृतो राजा प्रविवेश पुरोत्तमं।
विसृज्य सुहृदः सर्व्वान् भ्रातॄन् पुत्रांश्च धर्म्मराट्। मुमोद पुरुषव्याघ्रो द्रौपद्या सहितो नृप।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ केशवोऽपि मुदा युक्तः प्रविवेश पुरोत्तमं। पूज्यमानो यदुश्रेष्ठैरुग्रसेनमुखैस्तथा।
आहुकं पितरं वृद्धं मातरञ्च यशस्विनीं। अभिवाद्य बलञ्चैव स्थितः कमललोचनः। ५५
प्रद्युम्नशाम्बनिशठांश्चारुदेष्णं गदं तथा। अनिरुद्धञ्च भानुञ्च परिष्वज्य जनार्दनः।
स वृद्धैरभ्यनुज्ञातो रुक्मिण्या भवनं ययौ।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि सभाक्रियापर्व्वणि भगवद्याने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ अथाब्रवीन्मयः पार्थमर्जुनं जयताम्बरं। आपृच्छे त्वां गमिष्यामि पुनरेष्यामि चाप्यहं।
उत्तरेणतु कैलासं मैनाकं पर्व्वतं प्रति। यियज्ञमाणेषु पुरा दानवेषु मया कृतं।
चित्रं मणिमयं भाण्डं रम्यं बिन्दुसरःप्रति। सभायां सत्यसन्धस्य यदासीद्वृषपर्व्वणः। ६०
आगमिष्यामि तद्गृह्य यदि तिष्ठति भारत। ततः सभां करिष्यामि पाण्डवस्य यशस्विनीं।
मनः प्रह्लादिनीं चित्रां सर्व्वरत्नविभूषितां। अस्ति बिन्दुसरस्युग्रा गदा च कुरुनन्दन।
निहिता भावयाम्येवं राज्ञा हत्वा रणे रिपून्। सुवर्णबिन्दुभिश्चित्रा गुर्वी भारसहा दृढा।
सा वै शतसहस्रस्य सम्मिता शत्रुघातिनी। अनुरूपा च भीमस्य गाण्डीवं भवतो यथा।
वारुणश्च महाशङ्खो देवदत्तः सुघोषवान्। सर्व्वमेतत्प्रदास्यामि भवते नात्र संशयः। ६५
इत्युक्त्वा सोऽसुरः पार्थं प्रागुदीचीं दिशं गतः। अथोत्तरेण कैलासान्मैनाकं पर्व्वतं प्रति।
हिरण्यशृङ्गः सुमहान्महामणिमयो गिरिः। रम्यं बिन्दुसरो नाम यत्र राजा भगीरथः।
द्रष्टुं भागीरथीं गङ्गामुवास बहुलाः समाः। यत्रेष्टं सर्व्वभूतानामीश्वरेण महात्मना।
आहृताः क्रतवो मुख्याः शतं भरतसत्तम। यत्र यूपा मणिमयास्तैत्याश्चापि हिरण्मयाः।
शोभार्थं विहितास्तत्र नतु दृष्टान्ततः कृताः। यत्रेष्ट्वा स गतः सिद्धिं सहस्राक्षः शचीपतिः। ७०
यत्र भूतपतिः सृष्ट्वा सर्व्वान्लोकान्सनातनः। उपास्यते तिग्मतेजा स्थितो भूतैः सहस्रशः।
नरनारायणौ ब्रह्मा यमः स्थाणुश्च पञ्चमः। उपासते यत्र सत्रं सहस्रयुगपर्य्यये।
यत्रेष्टं वासुदेवेन सत्रैर्व्वर्षगणान् बहून्। श्रद्दधानेन सततं धर्म्मसम्प्रतिपत्तये।
सुवर्णमालिनो यूपांस्तैत्यांश्चाप्यतिभास्वरान्। ददौ यत्र सहस्राणि प्रयुतानि च केशवः।